

AI Juraj Šimon Baar v knihe *Krížovou cestou* píše o mladom kňazovi Jurajovi, ktorý s veľkou horlivosťou a obetavosťou sa pustil do duchovného prebudenia farnosti. Po niekoľkých mesiacoch sa na neho veriaci sťažujú biskupovi. Keď sa ich pýta, prečo svojho kňaza nenávidia, jeden po druhom odpovedajú: Prvý: „On je svätý a my sme skoro lotri a to nás dráždi.“ Druhý: „Prečo nie je aspoň tak trochu ako my?“ Tretí: „Je prísny a náročný.“ Štvrtý: „Iný keby nás zdieral poplatkami radšej by sme ho prijali ako tohto, čo nám nechce dať pokoj. Vadí nám, že je priveľmi kňazom.“ „A aký kňaz by vám vyhovoval?“, pýta sa biskup. „Taký, ktorý by sa staral len o seba a nám by dal pokoj.“ Napokon musel kňaz Juraj s podlomeným zdravím z farnosti odísť.

KE V súvislosti s touto skúsenosťou zaujímavo znejú Ježišove slová z dnešného evanjelia: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto poďte k Pánu žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“

DI Boh sám si vyvolil židovský národ, ktorý žil obklopený národmi, ktoré mali mnoho bohov. Z toho národa, ktorý zostal verný jednému Bohu, vyšiel Vykupiteľ a Spasiteľ ľudstva, Ježiš, ktorý založil Cirkev. S týmto národom Boh uzavrel zmluvu a tomuto národu dal kňazov, ktorí mali národ učiť o Bohu, viesť k Bohu, chrániť pred vplyvom pohanského zmýšľania. Z toho národa poslať Ježiš mužov, ktorých si osobne vyvolil, pripravil, aby sa svet dozvedel o svojom cieľi, poslaní, aby svet napriek tomu, že po dedičnom hriechu žil a žije v slzavom údolí, mal nádej. Podľa Ježiša sú ľudia unavení a vyčerpaní; sú ako ovce, ktoré nemajú pastiera. Prirovnanie pochádza zo Starého zákona. Objavuje sa napríklad v knihe proroka Ezechiela. Obraz oviec bez pastiera odkazuje na ľud, ktorý je ponechaný sám na seba, ktorý nemá vodcu, ktorý by ho udržal pohromade. Je to ľud bez cieľa. Je vydaný napospas svojim nepriateľom. Takto vidí Ježiš situáciu ľudí, ktorí ho obklopujú. Chýba im súdržnosť, chýba im pokojné, konštruktívne, dopredu hľadajúce vedenie s jasnou víziou. Tomuto ľudu chýba spoločný hodnotový poriadok. Je otvorený všemožným vplyvom a podľa falošným a sebeckým vodcom. Preto je tento ľud unavený, nahnevaný a uponáhľaný - v dôsledku protichodných cieľov a vplyvov. Z tohto dôvodu je zároveň vyčerpaný, premárnil svoje sily

a stratil nádej. Ježiš vidí ľud v doslova žalostnom stave. Vidí skutočnú situáciu zástupov a snaží sa im pomôcť.

PAR Vyvieš ľud z tohto neutešeného stavu označuje Ježiš za veľkú úlohu, do ktorej by sa mali zapojiť aj ostatní. Vo svojej reči k učeníkom hovorí o veľkej žatve a malom počte robotníkov. Nepodnecuje však učeníkov, aby navrhli, ako možno ľuďom pomôcť a ako sa ich možno zastat'. Povzbudzuje ich, aby prosili Pána žatvy. On má poslať robotníkov. Ježiš im tak pripomína, že Boh je Pánom ľudu a že všetko, čo sa týka ľudu, je pod Božou vládou. Ľud a jeho stav nie je skúšobným poľom pre čisto ľudské výklady, programy a pomocné opatrenia. Tí, ktorí chcú ľudu skutočne pomôcť, to nemôžu robiť svojvoľne a vo vlastnom mene. Musí ich poslať Pán žatvy. Uznanie Boha za Pána, prosba o jeho pomoc a podriadenie sa poslianiu, ktoré od neho prichádza, je základom činnosti v prospech ľudí. Tu vidíme dôležitosť modlitby a obety pre duchovné povolanie. MY V istej dedine mali svoje ostatné duchovné povolanie za kňaza na konci prvej svetovej vojny. Odvtedy bola táto obec spravovaná ako filiálka okresného mesta. Veriaci mali veľké šťastie, že okrem nedele mohli mať omšu 2-krát do týždňa. Chodili tam kapláni z mesta. Jedného veriaceho však znepokojovalo, že táto obec už dlho nedala Cirkvi žiadneho kňaza. Uvažoval o tom takto: "My vždy chceme kňaza, ale my sami ako dedina nedávame Cirkvi žiadneho kňaza, žiadne povolanie." V duchu sa teda rozhodol, že s tým niečo urobí. Modlil sa, aby vedel, ktorou cestou sa má vydať. Vzhľadom na svoje povolanie a zamestnanie sa rozhodol, že pôjde cez Ježišovú Matku Máriu. Rozhodol sa denne obetovať modlitbu svätého ruženca, aby Pán úrody po mnohých rokoch konečne povolal niekoho z jeho dediny. Takto vytrval v modlitbe mnoho rokov. Zdalo sa, že Pán na jeho modlitby neodpovedá. Až prišiel čas a do seminára vstúpil prvý adept z dediny. O rok neskôr prišiel druhý kandidát. A o dva roky neskôr ešte jeden. Všetci traja sa stali kňazmi. Žiaľ, ten prvý kňaz zahynul pri autonehode. Druhý je diecéznym kňazom a tretí vstúpil do rehoľného života.

ADE Možno od nás Ježiš nežiada takú obetu a nasadenie, aké mal dotýčaný pán. Na druhej strane nás všetkých povzbudzuje, aby sme tak vo výchove ako aj v modlitbách denne pamätali na to, že máme prosieť o duchovné povolania. Amen.